

buurtkrant

verschijnt 10 keer per jaar

FEBRUARI 2026

Oude Westen



Jaargang 57 nr. 01

2

Van de straat
geplukt:
**Antonio
Évora**



3

Kerstdiners van
de Krachtvrouwen



4



wmo radar

5-8

woningen
vinden



9

Wij(k)
vergroenen



11

De schaatsbaan



www.aktiegroepoudewesten.nl



STADSCAMPAGNE

woningen vinden

**'t KAN
OOK
ANDERS**

Bewoners aan het woord
op pagina 5-8



Woningen vinden in jouw eigen buurt

Het vinden van een geschikte woning is steeds lastiger. Zeker als je in jouw eigen buurt wilt blijven wonen. De komende weken kun jij bij OMI in de Schietbaanstraat zien hoe dit kan veranderen, want **'t kan ook anders**. In het Oude Westen en

Middelland is er gezocht naar ruimte voor nieuwe woningen; tussen en op de gebouwen, of door woningen te splitsen of te delen. Ook zijn er nog steeds leegstaande woningen en winkels in de wijk. Bij OMI zie je alle mogelijkheden op een rij, met tekeningen,

maquettes en verhalen ontdek je hoe we nieuwe woonruimte kunnen toevoegen.

Alle bewoners zijn van harte welkom om hun kennis en ervaringen te delen. Want wie kent de wijk het beste? Dat zijn de bewoners!

In deze buurtkrant lees je de woonverhalen van 14 buurtbewoners uit het Oude Westen en Middelland. Loop binnen bij OMI, deel ook jouw verhaal en ontdek samen waar in de wijk nog ruimte is voor woningen. Je kunt op een grote kaart jouw plek én verhaal toevoegen. Want de nieuwe ruimte is nu nog vaak verborgen: achter de gevels, op de daken en

rondom de binnenplaatsen. Zo werken we samen aan ideeën voor de toekomst van onze buurt.

**Wie kent
de wijk beter
dan de
bewoners?**

Woningen Vinden is te zien bij OMI, Schietbaanstraat 21. Open van donderdag t/m zaterdag van 13:00 tot 18:00 uur.

Van 13 februari t/m 21 maart zijn er meerdere activiteiten waarin we samen kijken hoe we woningen kunnen toevoegen en de wijk verbeteren. **Iedereen is van harte welkom, voor meer informatie zie www.omiroterdam.nl**

Wonen in Het Oude Westen en Middelland



*"Ik voel me hier
op mijn plek"*



*"Ik heb al
die ruimte
niet meer
nodig."*



‘Als ik op een lijn zit die door mijn eigen wijk rijdt, vind ik dat elke keer weer heel speciaal. Dan zie ik altijd weer die kleine Toni voor me, die achter de gordijnen naar de tram zit te kijken.’

Antonio vertelt:



Antonio Évora

de West-Kruiskade kwam voor de deur langs en ik vond het geweldig om daarnaar te kijken. Daar ontstond mijn droom om later trambestuurder te worden. Toen ik 14 was vroeg mijn leraar me ook wat ik later wilde worden en toen had ik die droom nog steeds. In eerste instantie ben ik na school als monteur in de luchtvaart terechtgekomen, mijn andere grote interesse. Jarenlang was ik daar vliegtuigmonteur, maar vanwege de lange afstand naar mijn werk en de gevoeligheid van de branche wilde ik daar op een gegeven moment weg. Toevallig sprak ik toen een buurman, die net als zijn broer trambestuurder was. Daardoor werd het oude vlammetje weer aangewakkerd en zo ben ik via een omweg daadwerkelijk trambestuurder geworden. Via de RET deed ik een opleiding van drie maanden. Het proces ging snel en makkelijk, vooral omdat het was wat ik al lange tijd wilde. Ik doe het werk met veel passie. Eigenlijk voelt het ook nauwelijks als werk. Het leukste vind ik, als ik op een tramlijn zit die door mijn eigen wijk rijdt: lijn 1, 7, of 11. Dat vind ik elke keer weer heel speciaal. Dan zie ik altijd weer die kleine Toni voor me, die achter de gordijnen op de crèche naar de tram zit te kijken. Tijdens mijn werk kom ik ook regelmatig kinderen tegen die de tram fantastisch vinden. Die laat ik

dan weleens achter me zitten om met me mee te kunnen kijken.’

Het Oude Westen nu

‘Ik bezorg al jarenlang met plezier de Buurtkrant Oude Westen. Mensen met een Nee/Nee sticker krijgen de buurtkrant helaas niet, terwijl ze hem misschien wel zouden willen. Dat is jammer. Ik ben blij met wat er allemaal voor initiatieven zijn om de wijk leuker en mooier te maken. Met burens hebben we een keer een actie opgezet om het dak achter onze woningen te vergroenen. Dat is toen helaas niet gelukt, maar het was goed om samen bezig te zijn en de geveltuintjes in de straat zijn gelukkig wel erg mooi geworden. Ze maken de buurt echt gezelliger. Vooral onze burens laten erg goed op de geveltuintjes, dat waardeer ik erg. Ik zie de wijk in zijn geheel ook steeds leuker worden, dankzij de gemeente, de Actiegroep en bewoners. Zo is er bijvoorbeeld meer verlichting dan vroeger, versieringen, huizen aan de West-Kruiskade die verlicht zijn. Ondernemers die erom geven dat hun straat er mooi bij staat. Vooral op de West-Kruiskade kom ik heel graag. Daar kom je altijd bekende gezichten tegen.’

Kind van het Oude Westen

‘Mijn naam is Antonio, maar ik word door de meeste mensen Toni genoemd. Ik ben geboren en getogen in het Oude Westen. Toen ik nog een baby was, woonden mijn ouders aan de Coolsedwardsstraat. Later verhuisden we naar de Anna Paulownastraat, een paar straten verderop. Nu woon ik daar nog samen met mijn moeder. Alles in mijn vroege leven heb ik hier in het Oude Westen meegemaakt. Waar nu de Leeuwenhoek zit, zat

vroeger de crèche waar ik op zat. Ik heb in het Oude Westen op de Augustinusschool gezeten. Als jongetje heb ik gespeeld en geleerd in de wijk. Ik heb op alle pleintjes voetbal, dagenlang doorgebracht in speeltuin Weena, ga zo maar door.’

Droom

‘Mijn juf op de crèche zei altijd dat ik een van de makkelijkste kinderen was. Ik zat namelijk altijd rustig naar buiten te kijken. De tram op

Pensionado bezoekt kraanmachinist



Rotterdamse bouw-torens

Alweer een paar maanden geleden liep ik met een goede vriend door Rotterdam, langs de torenhoge bouwprojecten. Mijn vriend is zowat vanuit de wieg de bouwwereld ingerold en raakt er dan ook niet over uitgepraat. Aan de kleur van de bouwkeet herkent hij al de bouw. Op een kilometer afstand “ruikt” hij welke problemen er met een project zijn. Met hem kwam ik op het idee om een kraanmachinist te gaan bezoeken. Met de kraan van Odeon in mijn achtertuin was de link snel gelegd.

Kraanmachinist

Vol goede moed stapte ik dan ook de bouwplaats van Bouw- en Aannemingsbedrijf Gebr. Verschoor op. Na mijn eerdere ervaring bij de Modernist, deze keer met goede, stevige schoenen en een bouwhelm. Ik had een heel leuk en interessant gesprek met Hakan Yilmaz, Hans genoemd. Ik werd met koffie ontvangen in de bouwkeet. De bouwwereld is een stevige wereld, maar het viel me op hoe goed de mensen met elkaar omgaan. Er heerst een soort kameraadschap en ze houden van een geintje. Hakan is ooit begonnen als timmerman, maar heeft zich alweer zo’n 15 jaar geleden omschoold tot kraanmachinist. Hij moest hiervoor een stevige opleiding volgen met nogal wat theorie en veel praktijk. Concentratie, veel gevoel voor veiligheid en een zeer goed ruimtelijk inzicht zijn cruciale kwaliteiten van een kraanmachinist. Intussen is hij ook assistent-uitvoerder.

Voetjes van de grond

Na de koffie was dan ook het spannende moment aangebroken om de 12.000 kilo wegende kraan te bestij-

gen. Het eerste deel was een makkie. Ik werd met de bouwlift naar het dak van Odeon gebracht, maar toen begon het echte werk. We moesten nog zo’n 15 meter klimmen, via een smalle trap in een soort kooi. Hakan zei dat als ik zou gaan trillen, het direct einde oefening zou zijn. Deze pensionado liet zich echter niet kennen en krom voorzichtig en geconcentreerd helemaal naar boven naar de cabine op 35 meter hoogte. De cabine is een compacte ruimte. Er staat een comfortabele zetel voor de machinist. Ik kon er nog wel naast staan.

Hakan heeft er een soort huiskamer van gemaakt: lekker warm, radiootje aan, koffie erbij en een speciaal plankje met een houdertje voor zijn koffie en pakkie shag. In de cabine hangt een aantal informatieschermen, die hem in staat stellen zijn werk goed te doen. De communicatie met de collega’s beneden, de zogenaamde riggers of aanpikkers, verloopt via portofoons. Dit moet uiteraard handsfree. Met zijn voeten bedient hij de camera. Hijsen en de bewegingen van de 55 meter lange giek doet hij met 2 joysticks. Ik mocht het ook even proberen: spannend hoor, ik had duidelijk nog geen opleiding gevolgd, zal ik maar zeggen. Het uitzicht vanuit de cabine is werkelijk fenomenaal. Het gaf ook een mooie kijk op het Oude Westen. Het werd tijd om weer naar beneden te gaan en dat vond ik een eitje.

Het Odeon-gebouw

Het complex is gebouwd om de hijskraan heen. We liepen nog even door het gebouw en daar zag je dan op iedere etage een deel van de kraan terug. Nadat de kraan is verwijderd, wordt dit een grote lichtkoker helemaal van boven naar beneden. Aan de binnenkant van het gebouw valt nog



wel heel wat te doen, alhoewel ik ook al betegelde badkamers en toiletten heb gezien. De oplevering is gepland in het 2e kwartaal van dit jaar.

Voetjes op grond

Uiteindelijk landde ik, zeker niet met trillende beentjes, weer op de grond. Hakan liet nog even zijn eigen container zien. Hij heeft zo al zijn bouwspullen

binnen handbereik, en dat waren er nogal wat. Na deze bijzondere ervaring namen we afscheid van elkaar met de afspraak dat ik de krant langs kom brengen. Na mijn bouwhelm keurig te hebben ingeleverd, liep ik weer terug naar huis en bedacht me hoe inspirerend zo’n perspectief is.

Jan Anceaux



je bent nooit klaar voor datgene waar je al tijden op wacht ga het aan

je bent nooit klaar voor datgene waar je grootste angsten je grootste geluk bleek te zijn

pas achteraf, terugkijkend brachten jouw angsten je dichterbij datgene waar je altijd al klaar voor was

begin, doe, vertrouw en duik je bent áltijd klaar voor álles

Verschijnt 10 keer per jaar in een oplage van 4500 exemplaren en wordt huis-aan-huis bezorgd in Het Oude Westen.

Een uitgave van:
Aktiegroep Het Oude Westen
Gaffelstraat 1, 3014 RA Rotterdam
010-436 1700 / buurtkrantow1@gmail.com
Redactie: Jan Anceaux, Laura Bakker, Bart Isings, Marianne Maaskant, Eva Rogaar en Woosje Stuart.
Medewerkers: Alma Brevé, Katinka Broos, Paul Claessens, Els Desmet, Corrie Kreuk, Serpil Karisli, Wilma Kruger, Marion van der Schaft, Joke van der Zwaard (e.a.)
Productie: Jim van der Put
Fotografie: Marianne Maaskant (e.a.)

Handige telefoonnummers

Alarm (politie, brandweer, ambulance)	112
Politie geen spoed	0900-8844
Alarm teksttelefoon	0800-8112
Belastingtelefoon	0800-0543
Buurtbemiddeling	06-18500316
Buurtwinkel Aktiegroep OW	4361700
Dierenambulance	0900-0245
Dierenbescherming	4374211
Eneco Storingsdienst	4674000
Wijkraad Dijkzigt/Oude Westen.	14010
Gemeente Rotterdam	14010
Gemeentelijke Ombudsman	4111600
Jongerenloket	2671300
Juridisch Loket	0900-8020
Huiswerkklas, Ilina Fernandes	06-11835620
Kinderbescherming	4431100
Kinderdagverblijf de Wereld	4366447
Kinderopvang Plus D. Dap	4115043
Klus en werk: Krachtvrouwen	0882716210
(Amina Ali Hussen):	06 86075004
Laurens Ant. Binnenweg	412900
Nieuwe Gaffel	010 2292 856
Opzoomer Mee	010 2131055
Ouderenwerker Cindy Vos	06-53507350
Pameijer Klus & Werk	088-2716210
Ruilpunt	010 2250844
Tennisclub Centrum	4366165
Tennisclub Tiendstraat	4113942
Slachtofferhulp	0900-0101
Speelcentrum Weena	4144890
Spirit 55+	06-21887984
Stadsmarinier A.Siermans	06-51212883
Vraagwijzer	14010
Wijkconciërge	
Nathalie Burgmans	06-83647564
Wijkpastoraat	010-4367070
(Katinka Broos	06-44098889)
Woonstad Rotterdam	4408800
Zorgcentrum de Leeuwenhoek	2713800

Odeon uit de steigers



Langzaam wordt steeds meer zichtbaar van de gevel van het woongebouw ‘Odeon’, nu de steiger eromheen wordt afgebouwd. Opvallend zijn het zorgvuldige metselwerk en de afwisseling van kleur. De kop van het gebouw is in een gele baksteen gemetseld en de gevel aan de Gouvernestraat in een rode baksteen. De gemetselde hoeken zijn, in beide kleuren baksteen, in laagjes gemetseld. Met een groen geglaazuurde steen zijn in het gele metselwerk vlak de letters ODEON gemetseld. De kraan heeft zijn werk gedaan en wordt binnenkort afgebroken.

Lees hiernaast, op pagina 2 van deze krant de avonturen van pensionado Jan Anceaux, die boven in de cabine van de kraan mocht kijken.



in memoriam

Ron J. Koppenhagen

Vorige maand overleed Ron J. Koppenhagen. Ron was jarenlang een onmisbare vrijwilliger van het pand aan de Gaffelstraat 61b, naast de Gaffel in het Oude Westen. Veel mensen kenden hem als een belangrijke schakel in dat deel van de wijk, maar ook van andere plekken in de buurt. Soms was hij er wel bijna elke dag te vinden, onder andere met zijn activiteiten van het Repair-café. Binnen de wijk van het Oude Westen speelde hij dan ook een belangrijke rol door groepen bij elkaar te brengen en buurtbewoners te helpen. Als er iemand het pand binnenliep, was het vaak al direct duidelijk wie ze zochten: Ron. Hij zette zich verder in voor verschillende maatschappelijke en politieke initiatieven in Rotterdam.

Op monuta.memoria.nl is met de naam «Ron» en code «CFBPG7» de mogelijkheid om een bericht van condoleance achter te laten. Ook is er op de Gaffelstraat 61b een gedenkboek om fysiek te tekenen. Bericht hierover Tijs op 06-15491856.

1500 Kerstdiners van De Krachtvrouwen



Rond de kerstdagen vorig jaar werd bij 1500 mensen in het Oude Westen een kerstdiner bezorgd. Amina Hussen van Krachtvrouwen



nam het initiatief. Ze kent veel mensen in de buurt en weet ook dat veel mensen het arm hebben en dat ouderen vaak eenzaam zijn.



Zo ontstond het idee om die mensen te laten weten dat er iemand aan ze denkt en dat we elkaar kunnen helpen in moeilijke situaties. Met behulp van crowdfunding werd geld ingezameld. Dat werd een groot succes: wel 100 donateurs brachten samen het benodigde bedrag bij elkaar. Twintig vrijwilligers maakten vervolgens het kerstdiner. Het was nog een hele klus om voor zoveel mensen te

koken. Zo waren er onder andere 100 kilo wortelen, 140 kilo kool en 160 kilo kip nodig. Voor iedereen werd uiteindelijk een mooi opgemaakt kerstdiner rondgebracht door de vrijwilligers, in speciale kersttassen en met persoonlijke handgeschreven kaartjes. Dit gebaar van liefde door te laten merken dat er iemand om je geeft, werd dankbaar en ontroerd ontvangen.

De geschiedenis van Het Oude Westen in 1000 voorwerpen (147)



Vensterbanken in de Breitnerstraat:

Voorheen viel deze lange straat onder de wijk Het Oude Westen. Deze straat heeft altijd al een ander karakter gehad: brede trottoirs en voortuinen. De bijzondere gevelindeling met veel ramen biedt gelegenheid om zowel naar

binnen als naar buiten te kijken. Voor het onderzoek naar de functie van de vensterbank is dit een belangrijk uitgangspunt. Opvallend is het effect van de weerspiegeling die voor een verdubbeling van het onderwerp zorgt. De foto van de fotograaf werd ongewild een verwarrend tafereel. Je ziet dat er gefotografeerd wordt, maar je ziet niet wat en begrijpt niet hoe en

waarom. Toch, dankzij de weerspiegeling kom je soms meer te weten. Op de betreffende vensterbank staat o.a. een klein schilderijtje (ca. 25cm) waarvan alleen de achterkant te zien is. De voorstelling echter niet en dat maakt nieuwsgierig. Naast het schilderijtje staat nog een pannenkoekenplant, dit is de derde en die zullen we ongetwijfeld vaker tegenkomen.

‘Er wordt altijd iets op de vensterbank gezet’: intussen heeft de vensterbank een duidelijke rol als bijzettafeltje gekregen. Alles wat overbodig is, zetten we ‘uit angst voor de leegte’ (horror vacui) op de vensterbank. En wat doen we met die zieltogende plant, toch maar laten staan, nog niet weggooien! Ondertussen heeft een grote witte kater zijn plaats ingenomen en kijkt je met

felblauwe ogen ondoordringend aan. Je raakt direct onder de indruk van dit prachtige exemplaar en haalt het niet in je hoofd om die weg te jagen... het is ‘zijn vaste plek aan tafel.’ De foto van het ‘doorkijkje’ is voor mij een raadsel. Misschien kan iemand mij vertellen hoe dit fascinerende effect tot stand is gekomen? Toeval??

Vensterbanken (3)

Fotografie: Marianne Maaskant | Tekst: Alma Brevé





GELUK ZIT TUSSEN JE OREN

Positief denken en blijven!
Beter leren omgaan met stress!
Omgaan met verandering!

Doe mee met deze training en meld je aan!

DE TRAINING IS GRATIS

OVER DE TRAINING:

Iedere week krijg je 2 uur les:
1 uur over gezonde voeding & gezond leven
1 uur actief bewegen

De training duurt 12 weken:
(10 weken les + 2 persoonlijke gesprekken)

Datum: iedere dinsdag

mrt: 10, 17, 24, 31
april: 07, 14, 21
mei: 12, 19, 26
juni: 02

Tijd:
13:00-15:00 uur

Locatie:
HvdW De Nieuwe Gaffel
Gaffelstraat 63a



In samenwerking met
wmo radar

Contactpersoon
Eke Poortinga

06-11849827

e.poortinga@inmovement.nl

Zorg goed voor jezelf: je bent het waard! info@inmovement.nl www.inmovement.nl

Beste bewoners van het Oude Westen,

Via dit berichtje wil ik mezelf voorstellen! Alweer 3 maanden werk ik in het Oude Westen als Regisseur Armoede en Schulden voor wmo radar. Elke dinsdag kun je mij vinden bij het Bewoners-ondersteuningspunt (financieel spreekuur) in de Gaffel van 10:00 tot 13:00. Bij het Bewoners-ondersteuningspunt zitten mijn collega's en ik klaar om jou te helpen. Je kunt terecht met vragen over financiën, brieven, formulieren invullen, regelingen aanvragen en nog veel meer. Heb je te maken met geldzorgen? Het kan spannend zijn om hulp te vragen. Toch is het heel goed om jouw zorgen te bespreken. Ik kijk er naar uit om de bewoners uit het Oude Westen te ontmoeten!



Met vriendelijke groet, Fransine Verhage, 06 10303262

Bent u blind of slechthziend en wilt u contact met anderen om ervaringen uit te wisselen of om gewoon eens gezamenlijk een kop koffie of thee te drinken?

of

Kent u mensen met een visuele beperking die er graag eens even uit willen?

of

Bent u goedziend en wilt u anderen een handje helpen? Wij komen elke vrijdagmorgen bij elkaar in de Kipstraat

Meedoen?

Neem dan contact op met 'Stichting Beter Zien Anders Kijken'.

Email: contact@

beterzienanderskijken.nl

Telefoon: Tonny 0630 396 693 | Kristina 0615 956 857

Website: www.beterzienanderskijken.nl



Beweeg mee met Mirella Kramer

'Van tevoren was mij niet verteld dat het zo leuk was.'

Mirella Kramer is haar hele leven al met bewegen bezig geweest en zij weet hoe goed dat is om vitaal ouder te worden. Haar kennis zet zij graag in om de bewoners in het centrumgebied te helpen en te leren hun lichaam zo goed mogelijk in vorm te houden.

Elke week geeft zij op de dinsdag in Huis van de Wijk de Kip van 11 tot 12 uur een les die draait om bewegen en ontspannen. Op de vraag wat zij tijdens de lessen doet, vertelt zij: 'In dat uur worden alle spieren van de deelnemers van de vingertoppen tot aan het hoofd en van hoofd tot aan de tenen in beweging gezet. Dat gebeurt deels op een stoel en deels staand (dus niet liggend). Afsluitend doe ik een oefening die ervoor zorgt dat zij ontspannen de rest van de dag tegemoet kunnen treden.'

Juist dat oefenen van alle spiergroepen is belangrijk om vitaal te blijven, zodat functies als lopen, evenwicht, pakken en dragen, zo



Foto: Lela Norris

optimaal mogelijk blijven. Het is wat lastig om te omschrijven wat er precies tijdens een les gebeurt, want er zit veel variatie in. Om dat te weten te komen, moet je het vooral gaan ervaren. Een deelnemer die door een kennis was meegevraagd zei na afloop van een les: 'Van tevoren was mij niet verteld dat het zo leuk was. Nu begrijp ik dat, want het is ook niet uit te leggen.' De lessen van Mirella zijn dus leuk en helpen om vitaal te blijven. Iedereen, vanaf een jaar of 50, is welkom. De groep is divers en iedereen kan op zijn eigen niveau meedoen, dus er zijn geen belemmeringen.

Wil je meedoen?

De kosten zijn 5,- per keer.

De lessen zijn op dinsdagen van 11 tot 12 uur.

De locatie is Huis van de Wijk de Kip, Kipstraat 37, 3011 RS Rotterdam

Aanmelden via : 010 - 485 58 98

of ks_receptie@wморadar.nl

Meer informatie over de lessen kan verkregen worden bij Mirella via 06-43406863

Aanvragen mantelzorgverklaring en cadeau

Mantelzorgers kunnen een mantelzorgverklaring aanvragen. Met deze verklaring kun je aantonen dat je mantelzorger bent van een familielid, vriend, kennis of buur die hulp nodig heeft door ziekte, beperking of ouderdom. Mantelzorgers die wonen in Rotterdam of voor iemand zorgen in Rotterdam maar zelf buiten Rotterdam wonen, kunnen zich bij gemeente Rotterdam registreren als mantelzorger. Daarna ontvang je de mantelzorgverklaring.

De mantelzorgverklaring moet ieder jaar verlengd worden zolang je mantelzorger bent. Mantelzorgers die al geregistreerd staan ontvangen van de gemeente een brief met informatie over de verlenging. Deze brief kun je eind januari in de brievenbus verwachten.

Mantelzorgcadeau

Met de mantelzorgverklaring kun je het mantelzorgcadeau aanvragen. Na het invullen van de mantelzorgverklaring ontvang je een vouchercode voor het bestellen van de Rotterdampas en 40,- voor reizen met het OV.



Wanneer kun je de mantelzorgverklaring en het cadeau aanvragen?

Je kunt vanaf 1 februari 2026 tot 15 december 2026 de mantelzorgverklaring én het cadeau aanvragen. Ook als je nog niet als mantelzorger geregistreerd bent en daarom dus geen brief van de gemeente ontvangt, kun je je vanaf 1 februari 2026 registreren.

Hulp nodig?

Heb je vragen of kom je er niet uit? Neem dan contact op met

Mantelfoon via de chat op de website (www.mantelfoon.nl) of bel 0800 777 33 33.

Of neem contact op met de mantelzorgcoach in het centrumgebied: Sandro Toma, atoma@wморadar.nl en 06-54967291. Hij is ook te benaderen voor andere vragen en informatie omtrent het onderwerp mantelzorg. Zijn werkdagen zijn maandag tot en met donderdag. Op vrijdagen werkt hij onregelmatig.



woningen vinden

't
KAN
OOK
ANDERS

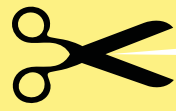
De expositie Woningen vinden – 't Kan Ook Anders- laat zien hoe er ruimte gemaakt kan worden voor mensen die een geschiktere én betaalbare woning zoeken in het Oude Westen en Middelland; en in Nederland. Negen slimme en duurzame oplossingen, zoals leegstand vullen, woningen delen en splitsen, doorstromen van groot naar beter met behoud van huur en twee verdiepingen erbovenop.

'Woningen vinden' vraagt om een andere manier van kijken naar de woningen en de wijk. Niet alleen door gemeente en instanties, ook door bewoners. Als illustratie verza- melden wij woonver- halen van 7 bewoners uit het Oude Westen en 6 uit Middelland. Woningzoekers, woningsplitsers, woningdelers, woningdoorstromers, woningtwijfelaars en woninggeluksvogels.

De expositie is te zien in galerie OMI, Schietbaanstraat 21, Rotterdam.

Van 13 februari t/m 21 maart. Donderdag t/m zaterdag 13-18 uur.

Kijk op www.omiroterdam.nl voor het programma van gesprekken en excursies.



Cengiz Arslanpay:

"Ik voel me hier op mijn plek"

'Ik ben geboren in Sliedrecht en groeide op in Hardinxveld en Kilis in Oost-Turkije. Ik was vijf jaar toen mijn moeder met haar drie kinderen bij haar schoonouders ging wonen. Later woonden we er als gezin apart. In de zomer- maanden waren we bij mijn vader in Nederland.



Op mijn vijf- tiende ging mijn moeder met mij, het jongste kind, terug naar Nederland. Toen ik 20 was, remigreerden mijn ouders definitief naar Turkije en ging ik in een Turks studentenhuus wonen. Eerst een jaar in Amersfoort, daarna in Utrecht. Ik heb daar het conservatorium gedaan.'

Tegen het einde van mijn studie ver- huisde ik naar Rotterdam. Na een kort verblijf in een Turks studentenhuus in de Batavierenstraat kon ik terecht in een woongroep in de Bloemkwekersstraat. Na twee jaar verhuisde ik weer naar Utrecht om daar samen te wonen. Toen die relatie na vijf jaar eindigde, kon ik gelukkig weer terecht bij de woongroep, omdat er net iemand vertrok. We hadden contact met elkaar gehou- den.'

Een woongroep zonder takenlijstjes

'Ik wil hier nog lang blijven wonen. Ik voel me hier op mijn plek en het leven in deze woongroep bevalt me goed. We delen een verdieping met keuken en een tuin, maar heb- ben geen takenlijstjes. Iedereen neemt iets op zich wat bij hem/ haar past. Ik maak kefir en help met technische klusjes. De enige vaste afspraak is dat iedereen, we zijn met vijf, een keer per week kookt. Samen eten is bij ons de belang- rijkste manier van contact onderhouden. Zo doet deze woongroep het al sinds 1982 en die routine maakte het voor mij makkelijk om in te schuiven. Momenteel wonen we met drie muzikanten. Met Klaas doe ik losse muziekprojecten, Helene heeft mij net voor haar nieuwe band gevraagd. En ik zit in een program- magroep van de Leeszaal. Toen ik tegen mijn moeder zei dat ik bij twee oude hippies woon, zag ze dat helemaal niet zitten. Van die ruige tatoeagemensen, dacht ze. Toen ze hen ontmoette, was het gelijk goed'

Dorien de Vaal:

'Ik hou veel van het Oude Westen en hoop er nog lang te blijven wonen.'

Opgroeien in de Graaf Florisstraat

'Ik ben opgegroeid in de Graaf Florisstraat. We hadden er een bene- denwoning met twee verdiepingen en een tuin en ik had er een eigen kamer. Het was heerlijk wonen daar, er woon- den veel kinderen. Het was een fijne en veilige straat met een brede stoep. Ik ging naar het Landje en later naar het Montessori Lyceum. Met mijn vader ging ik ontbijten op de Binnenweg en het uitgaansleven was om de hoek. Toen ik 18 jaar was, zou ik het huis uit gaan. Mijn ouders vonden het huis te groot voor samen en kochten toen een appartement in het Loydkwartier.'

Naar Amsterdam

'Het liep even anders dan verwacht, dus ik heb toch nog twee jaar bij mijn ouders gewoond. Ik had een klein slaapkamertje bij hen. Ik heb het moeilijk gevonden daar te wennen. Ik miste de levendigheid van de Middellandstraat en de Kruiskade, maar inmiddels ben ik er gehecht geraakt. In die tijd was ik veel aan het werk, want ik had een tussenjaar genomen. Daarna ging ik naar de Reinwardt Academie in Amsterdam voor de studie Cultureel Erfgoed. Via via kon ik in een huurwoning



terecht van een vrouw die voor langere tijd naar het buitenland ging, maar ik kon niet aarden in Amsterdam. Rotterdam bleef mijn stad.'

Terug naar Rotterdam

'Ik werkte bij Lantaren- Venster. Via een collega die daar ook woonde, kreeg ik een

studio van 20 vierkante meter in de Bloemkwekersstraat. De woningen waren van het aannemersbedrijf Ciolina. De huur was laag, ik kreeg een contract voor onbepaalde tijd zonder huurverhoging. Ik woonde daar fijn maar wilde ook ver- der kijken. Via Woonnet heb ik inmiddels een tweekamerwoning gekregen. We zijn met 30 bewoners aan het bedenken hoe we willen samenleven, wat we in de gemeenschappelijke ruimtes willen doen en hoe we voor elkaar kunnen zorgen. We hebben ook een gemeenschappelijke tuin. Ik heb echt geluk gehad en hoop er nog lang te blijven wonen, want ik hou veel van deze wijk.'

Het Oude Westen

Frank Degen

"Ik zou heel graag officieel een Oude-Westenaar willen zijn"

Van thuis naar anti-kraak

'Ik groeide op in een heel groot huis met 3 etages en een kelder. Als kind had ik de halve zolder tot mijn beschikking die misschien wel groter was dan waar ik nu leef. Het was een lang diep huis met hoge plafonds. We woonden daar met mijn ouders en zusje. Het was een fijn huis. We woonden in een volkse buurt, een arbeiders- wijkje en dat was heel leuk. Toch groeide ik er uit en wilde naar Rotterdam. Het werd Vlaar- dingen, waar ik anti-kraak ging wonen. Dat is heel goedkoop wonen, maar je kan er wel binnen twee weken tijd uitgezet worden. Dat over- kwam mij ook, maar gelukkig hadden ze direct een ander huis voor mij. Ook dat waren grote en ruime huizen.'



'Ik kreeg een baan en verhuisde naar Kralingen. Daar betaalde ik meer huur, maar ik had wel een langere opzegter- mijn, zodat ik meer tijd had om eventue- el iets nieuws te regelen. Ik ging er met een vriend samenwonen. Het was een appartement op de begane grond, ook weer ruimte in overvloed. Al sliep ik op een klein slaapkamertje. Vandaar verhuis- de ik naar Delfshaven. Daar vond ik een leuke particuliere huurwoning, een oud appartement met één slaapkamer en de wc onder de trap van de burens. Ik mocht er drie jaar blijven, maar ik betaalde wel een hoge huur.'

Niet officieel ingeschreven

'Dus zocht ik een goedkopere woning. Die vond ik tien jaar geleden in het Oude Westen. Het was aanzienlijk kleiner, maar ik kon hierdoor ook spulletjes weg doen en alleen houden wat ik echt nodig had. Ik deel de keuken en de badkamer met drie burens. Dat was even wennen, maar dat gaat nu goed. In coronatijd deden we veel samen, dat is nu wat minder. Het is oorspronkelijk een kantoorpand dat omgebouwd is tot woning. Op papier is dit nooit aangepast. Daarom wonen we er niet "officieel". Vanuit de gemeente mogen we er blijven wonen, maar we staan niet ingeschreven in Rotterdam. Ik sta er wel ingeschreven met mijn bedrijf (fotografie). Ik wil hier heel graag blijven wonen en zou het liefst ook officieel Oude-Westenaar willen zijn.'



“**KAN
OOK
ANDERS**”

Het Oude Westen

**Margo Lo-
Asioe-Bruinhart**

**“Ik vind het heel
moeilijk om afscheid
te nemen van mijn
vertrouwde huis en
buren.”**

‘In 1969 ben ik van Suriname naar Rotterdam verhuisd. Ik was 17 jaar en ging als au pair werken bij de dochter van een lerares in Bospolder. Tijdens de schooltijden van de kinderen werkte ik in een fabriek. Na twee jaar vond ik een baan plus opleiding in een reuma-verpleeghuis in Hillegersberg. Daar heb ik vijf jaar intern gewoond. Toen ging ik met mijn vriend samenwonen in de Van Speykstraat, daarna in de Schietbaanstraat. Toen dat huis gerenoveerd moest worden, ben ik bij de woningcorporatie gaan vragen of we een nieuw huis konden krijgen in de Bloemkwe-kersstraat en dat kon. In 1982 ben ik met mijn man en twee kinderen naar een vierkamer-maisonettewoning op de 3e en 4e verdieping verhuisd. Ik heb tot mijn pensioen in de zorg gewerkt.’

Moeite met afscheid nemen

‘Nadat mijn kinderen de deur uit waren, hebben we gesproken over verhuizen, maar mijn man wilde dat beslist niet. Na zijn overlijden in 2003 waren voor mij het fijne huis en de vertrouwde burens een reden om verhuizen van me af te schuiven. Mijn dochter probeerde me wel over te halen om bij haar in de buurt te gaan wonen, maar Overschie is niks voor mij. Ik houd van de levendigheid van het Oude Westen.’

Urgent, maar beslist in de buurt

‘De laatste jaren viel het trappenlopen met boodschappen me zwaar. Deze zomer kreeg ik een longembolie. Toen had ik geen keuze meer. Ik wilde me alsnog inschrijven voor Odeon, maar de link werkte niet meer. Mijn dochter heeft met Woonstad gebeld om urgentie aan te vragen en zij boden een driekamerwoning in het seniorencomplex in de Gouvernestraat aan. 200 euro duurder dan mijn oude woning, maar inclusief gas. Ik maak me wel zorgen over de huurverhogingen in de toekomst. Blijft het sociale huur? Ik vind de straat stengig, maar toen ik binnenkwam, voelde het goed. Er woont een hindoestaanse vrouw die ik nog van de gym in Odeon ken en het Wijkpastoraat is om de hoek. Mijn kinderen en kleinkinderen hebben alles verhuisd en weggegooid. Zelf moet ik alleen nog wat kleine dingen op hun plaats zetten.’



Paul Claessens

**“Ik heb al die ruimte
niet meer nodig.”**

Je gang gaan

‘Ik ben opgegroeid in een klein dorpje in Midden-Limburg, in een gezin met zeven kinderen. Mijn vader was veearts. We hadden een groot huis met een rieten dak. Het was een fantastische woonomgeving waar je als kind in de jaren ‘50 helemaal je gang kon gaan. Mijn vader kwam me eens tegen toen ik als driejarige lekker op mijn step rondreed in het dorp en zwaaide alleen vrolijk naar me. Als kind heb je niet door dat dat bijzonder is. In die tijd was ik ook veel op de boerderij te vinden van een boer in de buurt. 50 jaar na dato zijn we als gezin weleens teruggegaan naar ons oude huis. Er was niets veranderd!’



Gekraakte woning

‘In 1979 ging ik in Delft studeren en verhuisde ik naar Rotterdam. Mijn zus woonde in de Drievriendenstraat. Twee deuren verder stond een huisje leeg en via een kraakactie ben ik erin gaan wonen. Het was heel gezellig in de wijk, de hele buurt zat vaak op straat. Het was een klein ‘voor-tussen-achter’-huisje, zoals die toen overal in het Oude Westen stonden. Het was in heel slechte conditie: tochtig, koud, vochtig en er was alleen een geïmproviseerde douche. Later ben ik wel gelegaliseerd. Ik heb er uiteindelijk tien jaar gewoond tot het gesloopt werd.’

Voor gek verklaard

‘In de jaren ‘90 kwamen er plannen voor nieuwbouw in de Zijdewindestraat. Het heeft veel voeten in de aarde gehad om daar een woning met werkplaats te krijgen voor mijn eigen klusbedrijf. Het duurde jaren tot de woningen er in 2004 eindelijk waren. Intussen was de woning veel duurder geworden. Je werd in die tijd voor gek verklaard als je zoiets kocht in een wijk als het Oude Westen, maar ik ben blij dat ik het heb gedaan. Intussen ben ik met pensioen en heb ik al die ruimte niet meer nodig. Als pensioenvoorziening ga ik daarom twee mooie kleine appartementen maken in mijn huis, met alles erop en eraan. Het is mijn vak, dus ik kan het vrij makkelijk zelf uitvoeren. Als je iemand moet inhuren, is het wel ingewikkelder en duurder.’

STADSCAMPAGNE

woningen vinden

**Robina
Kausar**

**“Alles is
op loopaf-
stand: het
centrum, de
Aktiegroep
en het sta-
tion.”**



De eerste jaren in Nederland

‘Ik ben geboren in Pakistan, waar ik tot mijn huwelijk heb gewoond. In 1980 kwam ik met mijn man naar Nederland. We hadden een kleine studio in Spangen. Toen mijn eerste kind werd geboren, werd het te klein voor ons. Via een advertentie vonden we een driekamerwoning aan het Rauwenhoffplein in het Nieuwe Westen. Er was een leuke sfeer en het was makkelijk bereikbaar met het OV. Zoals alle woningen in de buurt was onze woning erg oud. Toen het pand in 1990 op de lijst kwam voor de sloop, kregen we een woning in de De Jagerstraat, twee straten verderop. Dit was een ruime, gerenoveerde zeskamerwoning, omdat ik vier kinderen had.’

Weg uit Rotterdam... en weer terug

‘De drukte die ik eerst zo gezellig vond, werd me op een gegeven moment teveel. Ik wilde weg uit Rotterdam. In 2000 verhuisden we naar een rustige wijk in Berkel en Rodenrijs. Dit beviel helaas niet zo goed als gehoopt. Mijn werk was in het centrum van Rotterdam, mijn kinderen zaten in de stad op school en in Berkel en Rodenrijs was voor hen weinig te doen. Na vier jaar hadden we er genoeg van. In 2004 kwamen we in Rotterdam in aanmerking voor een zeskamerwoning met drie verdiepingen aan de Diergaardesingel. Toen wist ik dat ik nooit meer weg wilde uit Rotterdam en het Oude Westen. Mijn werk, de school, het station en uitgaansgelegenheden voor de kinderen waren vlakbij. Hier hebben we jarenlang met veel plezier gewoond.’

55-pluswoning

‘Met de jaren werd ik ouder en kreeg ik last van mijn knieën. Het werd zwaarder om de trappen op te lopen. In 2024 verhuisde ik daarom naar een 55-pluswoning. Bij Woonstad had ik aangegeven dat ik niet weg wilde uit het Oude Westen. Uiteindelijk heb ik gekozen voor een woning in een nieuwbouwcomplex aan de Batavierenstraat. Ik betaal ongeveer dezelfde huur als voorheen. De servicekosten zijn iets hoger, maar er wordt schoongemaakt in de gemeenschappelijke ruimtes en er is een lift, dus ik hoef gelukkig geen trappen meer op. En alles is op loopafstand: het centrum, de Aktiegroep, het station. Ik ben er heel blij mee.’



Smahan Embarki

**“Wij zoeken een
groter huis in het
Oude Westen.”**

Wonen in Marokko

‘In Marokko woonden we in een groot huis. Ik sliep met mijn twee zussen in een hele grote kamer, mijn broertje had een eigen kamer. We hadden veel ruimte om er te spelen, al speelden we veel op het dakterras. Na de middelbare school ging ik literatuurwetenschappen studeren. We hadden thuis een aparte studeerkamer waar ik rustig kon werken. Toen ik ging trouwen, verhuisde ik naar mijn schoonfamilie. Zij waren geremigreerd en we woonden in één huis. Ik had er een eigen slaapkamer en de rest van de ruimtes deelden we met elkaar. Na enkele jaren heen en weer reizen, verhuisde ik naar Nederland.’

Naar Nederland

‘Mijn man kwam op zijn twaalfde naar het Oude Westen en vanaf 1996 woont hij in de Kogelvangerstraat. Daar trok ik bij hem in. Het is een mooi huis en het is er prima en leuk om te wonen. Ook toen de kinderen kwamen. We hebben twee slaapkamers. De twee meisjes en een jongen slapen met zijn drieën op één kamertje, maar dat begint nu wel een probleem te worden. Er passen een stapelbed en een klein bed van 1.60 meter in, waar mijn zoontje van 7 in slaapt. Verder past er niks meer bij, ook geen bureautje voor mijn dochter van 12 die thuis moet studeren. En als puber heb je ook ruimte nodig voor jezelf.’

Grotere woning

‘Tegenwoordig botst het weleens, omdat mijn oudsten huiswerk moeten maken en jongste lekker wil spelen. We zijn op zoek naar een grotere woning, maar dat is erg lastig. We zijn allemaal geworteld in het Oude Westen. Ik doe vrijwilligerswerk bij de Aktiegroep en mijn kinderen voelen zich hier helemaal thuis. Ons leven is hier. We hebben gereageerd op wonen in Odeon, maar we kregen geen reactie terug. Bij de Oostervant wordt nu gebouwd, dat houden we ook in de gaten. Elke avond bezoek ik om acht uur de website WoonnetRijnmond. Er staat helaas nooit een grote woning in het Oude Westen bij. Dus als er iemand is die in een grote woning woont en wil ruilen, dan houden we ons aanbevolen!’

STADSCAMPAGNE

woningen vinden

Middelland

“^t KAN
OOK
ANDERS

Kenan Arbaz

“Voor een 62-jarige ‘starter’ is een woning vinden extra moeilijk”

‘Ik ben in 1988 voor een huwelijk van Turkije naar Schiedam verhuisd. In de beginjaren deed ik seizoenswerk in het Westland en klussen hier en daar. Later stuurde de sociale dienst me naar plekken waar ik onbetaald werk kon doen. Zo kwam ik bij de Essalam-moskee terecht. Via een moskeebezoeker ben ik elf jaar geleden vrijwilliger in de Leeszaal geworden. Ik ben twee keer per week gastheer en help ’s avonds en in de weekenden bij evenementen.’

Muizenplaag in kamerverhuurbedrijf

‘Na onze scheiding, veertien jaar geleden, bleef mijn vrouw met de drie kinderen in ons huis wonen. Ik woonde bij een vriend, in een pension en nu in een kamerverhuurbedrijf op de 1e Middellandstraat. We wonen met vijf mannen en hebben een gemeenschappelijke keuken. We spreken verschillende talen, er is weinig contact. De eigenaar was een Turkse man, maar dit jaar had ik te maken met een Amsterdams make-laarskantoor en een verhuurbedrijf uit Capelle a/d IJssel. Qua onderhoud doet men alleen het hoogstnodige. Ik heb vooral last van de constante muizenplaag door het hele huis. Dit is ook geen geschikte plek om mijn oudste zoon op te vangen. Hij is autistisch en heeft een ontwikkelingsstoornis, hij is nu 20 en



woont in een instelling voor begeleid wonen. De bedoeling is dat de ouders hem in het weekend opvangen. Umot gaat nu naar zijn moeder, daar woont ook zijn zus met 2 kinderen. Haar dochter is ook autistisch en dat gaat niet samen.’

62-jarige ‘starter’

‘Sinds anderhalf jaar helpen twee collega-vrijwilligers van de Leeszaal mij met het zoeken naar een huis. De een spreekt ook Turks, met de ander ben ik bij verschillende instanties geweest voor hulp. Een slechte woonsituatie en geen weekendopvang voor je kind zijn geen redenen voor urgentie of directe bemiddeling. In het systeem van Woonnet ben ik als kamerbewoner een ‘starter’. Voor jonge starters zijn er speciale wooncomplexen, voor een 62-jarige starter niet. Op advertenties van seniorencomplexen waarbij staat: u maakt kans, blijk ik toch niet bij de ‘voorrangsgroepen’ te horen. Ik word er soms moedeloos van. Gelukkig zijn mijn ‘assistenten’ vasthoudend.’

Delen van leven, delen van ruimte

Het is nog maar twee maanden geleden dat Herman Reerink, een rijzige mijnheer van 95 jaar, intrekt bij zijn dochter Antoinette en haar gezin, maar op deze zonnige zondagmiddag in de woonkamer lijkt hij al helemaal op zijn plek in het huis. Als hij begint te vertellen over zijn wandeling deze ochtend langs de Heemraadssingel en het terras van ‘de juffrouw’ blijkt hij ook al behoorlijk thuis in de wijk. Mijnheer Reerink heeft zijn 5 kamer appartement ingeruild voor de voorkamer in het huis ‘de Mooierd’ en draait volop mee in het dagelijks leven van Antoinette en haar gezin.

In de kamer aan de tuin vertelt Antoinette hoe zij en haar man puzzelden op de vraag: hoe verder nu de kinderen uit huis zijn, wat doen we met de grote leegte? Zullen we ruimte bieden aan een student, een vluchteling, een statushouder, dat hebben burens gedaan; en we kennen voldoende mensen die woonruimte zoeken. Kunnen we het huis splitsen, hoe maken we het toekomstbestendig, hoe zorgen we goed voor dit oude huis? Tijdens dit denkproces is haar vader na het overlijden van haar moeder alleen over in een grote flat. Hoewel nog heel zelfstandig, gaat zijn zicht achteruit en worden kleine dingen in het dagelijks leven lastiger. Geen van de kinderen woont echt bij hem in de buurt. Dus opperen Antoinette en haar man de mogelijkheid om bij hen in Rotterdam te komen wonen.

Natuurlijk is er gewaarschuwd, zegt Antoinette: “Je moet oude bomen niet

verplaatsen, maar mijn vader is nog heel levenslustig. Hij en wij hebben vertrouwen dat hij dit kan. Hij voegt zich heel flexibel in ons huishouden. Goed eten was minder makkelijk geworden, maar nu eten we samen waardoor vader weer gezonder eet. Hij past hij zich ook makkelijk aan onze eetgewoontes.”

“Zo blijf ik betrokken bij de jongere generatie.”

Mijnheer Reerink: “Het is een bof dat het zo mooi samenkomt. Het blijkt niet alleen een praktische oplossing voor mij én de leegte hier. Ik laat ook een vijf kamer appartement achter voor anderen. Het is een verplichting van de ouder wordende mens om ruimte te maken. Soms zitten mensen zo gekluisterd aan hun habitat, maar waarom niet deze oplossing? Alleen is ook niet zo gezellig en zo blijf ik betrokken bij de jongere generatie en zij op hun beurt misschien bij de ouderere generatie. Natuurlijk heb ik ook veel achter moeten laten vrienden, clubjes, leveranciers, maar ik houd van rondsnuffelen op nieuwe plekken.”

Antoinette: “We zijn zo in een frame terechtgekomen dat het een last is om voor ouderen te zorgen. In Ierland ontmoetten we een vrouw die samenwoont met haar stokoude moeder. Zij zei: ‘Ik kan het iedereen aanraden’ en dat zou ik nu ook doen. Je krijgt instant bevrediging dat je iets wilt betekenen voor mensen om je heen.”



Doodgewoon gelukkig in de Volmarijnstraat

Vanaf de start van haar studie in 1996 woont Cristel Wieman in Rotterdam West. Via een studentenkamer op de Claes de Vrieselaan en de Nieuwe Binnenweg, een driekamerappartement in het Vliegerblok aan de Rochussenstraat belandt ze in 2006 met man en tweejarige dochter Bele in de Volmarijnstraat. Hier wordt ook de jongste dochter Maren geboren. Vijftien jaar lang wonen ze - doodgewoon gelukkig - in de Volmarijn. Af en toe voelt ze ergernis over de bekende stadse problemen als het vuil op straat en geluidsoverlast in de nacht. En als de meiden groter worden begint de ruimte zowel binnen als buiten te klemmen. In 2021 besluit ze met haar dochters te verhuizen naar Kratingen. “Ik wilde meer ruimte en wilde weg uit de stadse drukte, ik zocht rust en groen. Ik dacht dat ik daar wel klaar voor was”.

De verhuizing naar Kratingen pakt anders uit dan Cristel heeft bedacht: “Iedereen is er erg aardig, maar het is gewoon niet onze plek. Het is er een beetje eentonig, iedereen heeft een grote auto, hockeyt, mensen beseffen niet hoe goed ze het daar hebben. Ze lijken soms te vergeten dat dat niet per sé hun eigen verdienste is, en hoe belangrijk het is waar je wieg staat, het is echt een bubbel ... eigenlijk is het saai. We misten West, de verscheidenheid aan mensen, waar misschien niet iedereen het zo geweldig getroffen heeft ... maar hier spreek je elkaar en doe je dingen samen zoals plantjesdag of even de straat vegen. Hier is het levendig met de winkels, je hebt de prachtige Heemraadssingel, het Park, je gaat makkelijk naar de film of theater.”

Het gemis van West knaagt. Tegelijkertijd zint Cristel op mogelijkheden hoe zij haar oudste studerende dochter kan helpen bij een eigen woonruimte. In een moment van nostalgie lopen zij en haar jongste dochter door de Volmarijnstraat en zien zij recht tegenover hun oude huis een voormalig studentenhuus te koop staan. Een ruim huis met vier lagen! In een flits bedenkt Cristel: “Kan ik dit huis zo inrichten, dat ik hier met de meiden samen en toch ieder op zichzelf kan wonen - een soort living apart together? Het zaadje is geplant en na enkele nachten slapen, neemt ze het besluit om het huis in Kratingen te verkopen en terug te keren naar de Volmarijnstraat.

Na een grote verbouwing zijn Cristel en haar dochters ingetrokken. Cristel woont op de begane grond en de eerste verdieping. Daarboven heeft elke dochter een eigen verdieping. Ze hebben hun eigen leven, maar vallen ook bij hun moeder binnen en eten samen als het uitkomt. En ja, als in de toekomst een van de dochters verhuist, is er misschien plek voor een familielid of een bekende die op dat moment ruimte nodig heeft.

KAN
OOK
ANDERS

Middelland

STADSCAMPAGNE

woningen vinden

Levenswandel in Middelland

Ineke Miltenburg volgde de Sociale Academie in Den Haag en ging in 1974 stage lopen in de Afrikaanderwijk op Rotterdam Zuid. Zij en haar medestudenten runden een buurtwinkel in de Jacominastraat.

“Alles is anders in die tijd: de huur in guldens is een lachertje. Bij onvrede van buurtbewoners over sloop dan wel renovatie nemen we de metro naar de Coolsingel en de wethouder neemt de tijd om te luisteren”, aldus Ineke. Tot 1987 huurt Ineke voor 56 gulden!, inclusief 36 piek voor watergebruik. Zo’n huisje heette ‘een huis onder de huurwaarde’.

Dat was toentertijd een bekend fenomeen. “In alle oude wijken worden huizen op dat moment onder de huurprijs aangeboden totdat er moet worden gerenoveerd en/of gesloopt. Bewoners kunnen kiezen of ze terug willen komen en tijdelijk naar een wisselwoning gaan of dat ze echt willen verhuizen naar een andere wijk. Omdat veel bewoners tijdelijk naar wisselwoningen of elders vertrekken, wordt de buurt naargeestig. Ook voor Ineke is het dan tijd om te vertrekken.

Een studie maatschappijgeschiedenis brengt Ineke naar die andere spannende wijk in Rotterdam: Middelland in West. Woningen aangewezen en moet je het 3e aanbod accepteren. Ineke kiest voor nieuwbouw. In 1993 brengt de liefde haar naar de Claes de Vrieselaan, waar vanaf 1982 een

woongroep eigenaar is van een dubbel pand. Tegen de tijd dat Ineke daar belandt, is er een hele etage beschikbaar. Uiteindelijk zijn Ineke en Hans als partners nu hoofdbewoners en eigenaren geworden. De woning wordt deels verhuurd.

De jaren verstrijken en Ineke en Hans zijn ouder geworden. Momenteel zijn zij op zoek naar een levensloopbestendige woning, waar zij langer kunnen blijven. Er zijn veel trappen in hun huidige huis en die zijn niet erg geschikt voor trapliften. Natuurlijk kunnen zij dit huis meer levensloopbestendig maken. Zij hebbengesprekken met de burens over funderingsherstel, maar dat levert veel onrust en gedoe op. Ineke is naar een voorlichting geweest over de nieuwbouwplannen voor ‘het Gat van Claes,’ maar de nieuwe woningen worden slechts 60 m2, dat is te klein voor het stel.

“Er is geen haast, maar we oriënteren ons op plannen in Middelland, want we willen per sé in Middelland blijven. Er zou meer levensloopbestendig moeten worden gebouwd, onderhoudsvriendelijk, meer differentiatie voor de verschillende doelgroepen. Collectief wonen, kantoren, winkels en kerken kunnen worden omgebouwd. En valt er te denken aan woningruil? Als woningbouw meer in samenhang wordt bekeken dan zou door meer levensloopbestendige bouw de doorstroming worden gestimuleerd.” Dit zijn zo enkele gedachten van Ineke. “Als dit zou gebeuren, zou dat de markt mede van het slot kunnen halen.”.



De lange duur van tijdelijkheid

Andreas Kunstein woont al weer vijf jaar in Middelland. Hij is dankbaar voor zijn huidige woonsituatie, maar helemaal passend voor zijn behoeftes is het helaas niet. Gelukkig heeft hij een ruime studio in het Wijkpaleis, deze werkplek is een mooie aanvulling op zijn woonruimte.

Andreas woont in een woongroep aan de Henegouwerlaan, waar hij een ruimte van 24 m2, een badkamer en een gedeelde keuken heeft. Na zijn scheiding van zijn toenmalige vriendin en moeder van zijn zoon, is hij hier vijf jaar geleden heen verhuisd als noodoplossing. Hij wilde graag een nieuwe plek in Rotterdam West, voornamelijk omdat zijn kind dan makkelijk bij hem kan verblijven. Via via heeft hij de woning gevonden waar hij nu woont, met het idee om een geschikte plek te vinden met twee kamers. Dit blijkt complex! Hij vindt enkel woningen die te ver weg of te duur zijn om het werkbaar te maken.

Bouwen aan een woongemeenschap

Meer dan een jaar werkte hij met vrienden en kennissen aan een plan om een oud schoolgebouw in Spangen te renoveren en om te bouwen tot een woongemeenschap. Het idee was om hier met gelijkgestemden in allerlei levensfasen samen te leven. Een project als deze van de grond krijgen is niet simpel, maar het vorderde dankzij de verschillende soorten vaardigheden die de mensen in deze groep meebrachten. Het was al in een ver stadium, de financiering was rond. Toen brak de oorlog in Oekraïne uit en werd het een lastiger verhaal. Vanwege de stijgende prijzen werd het te risicovol om het door te zetten.

Andreas is dankbaar dat hij vanwege zijn sociale netwerk de plek heeft kunnen vinden waar hij nu zit, en wil ook graag met anderen blijven wonen. Hij heeft nu geen haast om iets anders te vinden. De kans dat hij in een betere situatie terechtkomt dan die waarin hij nu zit, voelt klein. Hij wil graag collectief blijven wonen, maar het zou fijn zijn als dat met mensen kan met wie hij meer op één lijn zit. Wie weet, misschien gaat hij wel aan een ander woningbouwproject meewerken, of komt er een andere mooie kans op zijn pad.



De campagne Woningen Vinden wordt georganiseerd door: Platform Woonopgave, Recht op de Stad, AIR Architectuur Instituut Rotterdam, galerie OMI, in samenwerking met Buurtkrant Oude Westen en Wijkpaleis Middelland.



colofon:

Teksten: Joke van Bilsen, Marieke Hillen, Corrie Kreuk, Liesje Mijnders, Eva Rogaar, Joke van der Zwaard

Foto's: Frank Degen (eerste 7), Joke van Bilsen, Marieke Hillen, Liesje Mijnders, Philip Kuypers

Frustratie over leegstand

Noa heeft allerlei opties verkend om een gepaste woning te vinden. Ze kan op dit moment een mooie bovenwoning huren van haar ouders, en is daar voor nu gelukkig goed op haar plek. Erg fijn, want veel andere reële opties lijken niet voorhanden.

Noa woonde bij haar ouders. Noa is opgegroeid in West en ging naar de Eloutschool op de Claes de Vrieselaan (het huidige Wijkpaleis). Ze kreeg een nieuwe baan en zocht een fijne plek voor zichzelf. Wanneer je particulier wilt huren, moet je tegenwoordig vaak 3x de huur verdienen. Met een enkel salaris van een maatschappelijke organisatie kom je daar nog niet zomaar. Een ‘tiny house’ trok haar ook wel. Goedkoper, gezellig en duurzaam: het klinkt wel als een mooie deal! Het bleek niet per se een goedkope optie, en ook niet per se een optie in Rotterdam West. Sociale huur voelde ook niet als de juiste keuze. In haar werk komt ze veel mensen tegen voor wie ze hoopt dat sociale huurplekken beschikbaar blijven. Om dan zelf ook een beroep te doen op die woningvoorraad voelde een beetje scheef. De optie om de bovenwoning boven haar ouderlijk huis te huren kwam gelukkig op een goed moment.



Het stroeve zoeken naar een passend thuis is iets wat Noa ook veel ziet bij de mensen om haar heen, al helemaal bij de mensen die in hun eentje zoeken. Het is dan extra frustrerend wanneer je panden maanden of jarenlang (voor een deel) leeg ziet staan. Er zijn nog steeds huizen op de Nieuwe Binnenweg waarvan de bovenverdiepingen niet worden gebruikt omdat deze verbonden zijn met de winkels eronder. Hier zijn oplossingen voor te vinden die misschien concessies vragen van zowel winkeliers als bewoners, maar die ook winst kunnen opleveren voor iedereen.

Odeon ontmoet... Reine

Bewoners aan het woord over samen wonen, bouwen en verbinden in het nieuwe Odeon.

In het nieuwe Odeon draait het niet alleen om wonen, maar vooral om elkaar leren kennen. Een groep van dertig toekomstige bewoners denkt nu al samen na over hoe zij straks willen samenleven als social community in hartje Oude Westen. In deze editie van Odeon ontmoet... maken we kennis met Reine, een geboren en getogen Rotterdammer die samen met haar partner de stap zet naar een nieuwe woonplek én een nieuwe manier van samenleven.



Reine, wie ben je en wat typeert jou?

"Ik ben Reine (zij/haar), 27 jaar en een echte Rotterdammer. Ik woon nu vier jaar in het Oude Westen. In mijn vrije tijd houd ik van koken en bakken, buiten zijn en tijd doorbrengen met mijn vrienden. En elke dinsdag ga ik trouw naar de Sneak Preview in Kino."

Waarom kies je voor Odeon?

"Mijn partner en ik wonen nu in een zolderstudio die eigenlijk te duur is voor wat het biedt:

slechte isolatie en zelfs schimmel. Toch hadden we lange tijd geen haast om te verhuizen, vooral vanwege de fijne locatie. Toen we de kans kregen om in dezelfde wijk te blijven wonen, maar dan in een prachtig nieuw appartement én met de belofte van een levendige burencultuur, was dat voor ons reden genoeg om de sprong te wagen."

Hoe voelt het om samen iets nieuws op te bouwen, nog vóórdat de woningen er zijn?

"Het voelt tegelijkertijd vreemd en heel leuk. We hebben inmiddels allerlei verwachtingen over hoe het zal zijn om straks in Odeon te wonen. Als die verwachtingen verschillen, worden we eraan herinnerd dat we er nog niet zijn. Maar juist het samen toeleven naar dat moment en van projectgenoten langzaam



buren worden, maakt het heel bijzonder."

Hoe ervaar je de samenwerking binnen de groep?

"Iedereen heeft de wil om er een fijne plek van te maken, omdat we hier de komende jaren samen gaan wonen. Daardoor lukt het meestal goed om tot consensus te komen. Dat voelt prettig. We zijn nu al bezig met het opstellen van kaders voor werkgroepen en het maken van basisafspraken onder bewoners."

Wat verraste je tijdens het kennismaken met de groep?

"Dat ik sommige mensen al kende van vroeger. Je denkt dat je na vier jaar in een wijk wel ongeveer weet wie er wonen, maar tijdens de kennismaking kwam ik meerdere oude bekenden tegen. Ik had geen idee dat zij ook in het Oude Westen woonden. En nu worden we dus buren!"

woonstad.
rotterdam



Goedkopere en groene stroom voor huurders van Woonstad Rotterdam

Betaalbaar en duurzaam wonen
Woonstad Rotterdam wil dat wonen betaalbaar blijft en dat we samen goed zorgen voor het milieu. De afgelopen tien jaar hebben we daarom op veel daken van onze gebouwen zonnepanelen geplaatst. Maar binnenkort stopt de salderingsregeling. Daardoor krijgen huurders minder voordeel van de stroom die ze met zonnepanelen opwekken. Voor Woonstad Rotterdam zijn de kosten om zonnepanelen te plaatsen dan te hoog, in verhouding tot de lagere opbrengst voor huurders.

Nieuwe oplossing: energiecoöperatie Woonsol

Om duurzame energie toch betaalbaar te houden, is Woonstad Rotterdam op zoek gegaan naar een andere manier. Die hebben we gevonden: de energiecoöperatie Woonsol. Woonsol is speciaal opgericht voor huurders van Woonstad Rotterdam. Via deze coöperatie kun je gebruikmaken van zonne-energie die op de daken van Woonstad-gebouwen wordt opgewekt.

Hoe werkt het?

Woonsol plaatst zonnepanelen op woongebouwen van Woonstad Rotterdam. De opgewekte stroom wordt geleverd aan Greenchoice. Greenchoice is de partner van Woonsol. Huurders van Woonstad Rotterdam kunnen deze groene stroom van Greenchoice afnemen tegen een

voordelig tarief. Gebruik je ook gas? Dan krijg je korting op de gasprijs.

Wat levert het op?

Als je via Woonsol overstapt naar Greenchoice, betaal je een lagere prijs voor stroom en gas (ook als de energieprijzen stijgen) én lagere vaste kosten. De tarieven via Woonsol blijven stabiel dan de gewone marktprijzen. Zo weet je beter waar je aan toe bent, ook als de energieprijzen stijgen.

Een voorbeeld:

Stel je gebruikt 2.000 kWh stroom per jaar. Dan betaal je met de nieuwe tarieven ruim 5 cent per Kwh meer dan via Woonsol. Dat betekent op jaarbasis al snel dat je meer dan €100 per jaar kwijt bent aan stroom. Tel daar de lagere vaste kosten bij op (ongeveer €33 per jaar), dan bespaar je samen al gauw ruim €130 per jaar.

Meedoen is makkelijk

Aanmelden kan via www.woonsol.nl. Je betaalt eenmalig €1,- voor de controle van je gegevens. Je zit dan nog nergens aan vast. Greenchoice neemt contact met je op met een persoonlijk aanbod. Je kunt dan bekijken wat de tarieven zijn en zelf een berekening maken. Je beslist zelf of je overstapt. Zij regelen de overstap voor jou. Als je huidige contract nog even loopt, kun je alvast op de wachtlijst komen. Kom langs en stel je vragen

Meer informatie

Wil je meer weten over Woonsol en de samenwerking met Woonstad Rotterdam?

Kijk voor veel gestelde vragen op www.woonsol.nl of stuur een e-mail naar woonsol@delenduurzameenergie.nl.



Sint Mariastraat 75 • 3014 SH Rotterdam

Huisartsen Spreekuur volgens afspraak

Dhr. J.J.G.W. Hipke / Mevr. C.S. Biesmeijer	010 43 632 65
Mevr. A.L.I. Korenhof	010 43 692 41
Mevr. R. Dam-Weststrate / Mevr. E. Niers	010 43 619 75
Mevr. M.A. Visser / Mevr. C.S. Biesmeijer	010 43 655 30
Dhr. F.M. de Jong / Mevr. J.A. Kreuninger	010 43 677 70

Na 17.00 uur of in het weekend:

Huisartsenpost SFG, Kleiweg 500 Rotterdam 010 466 95 73

Fysiotherapeuten Behandeling volgens afspraak

Mevr. D.G. Bongrazio	010 43 621 27
Dhr. T.M. de Hoog	
Mevr. S.M.A. Willemsen	

Tandartsen Behandeling volgens afspraak

Dhr. I. Otaredian	010 43 621 76
Mevr. N. Tavakoli	010 43 621 76
Dhr S. Pedrood /Mevr. W.H. Yan	010 43 621 76
tandarts gespecialiseerd in Orthodontie:	
Mevr. A. Prescu	010 43 621 76
tandarts gespecialiseerd in Kaakchirurgie:	
Dhr. E. Emami	010 43 621 76

Bij pijnklachten van 17.00 uur of in het weekend 010 4552155

Diëtiste en Pedicure Behandelingen volgens afspraak



Wil je fit en gezond blijven in een fijne, veilige omgeving? Doe mee met 50+ Fitness!

◆ Zelfstandig trainen

- Onbepert 6 maanden € 35,- per maand
- Onbepert 12 maanden €30 per maand
- Onbepert 18 maanden €25 per maand

◆ Groepstraining met begeleiding

- 1x per week: € 39,50 per maand
- 2x per week: € 59,50 per maand

Verschillende dagen en tijden beschikbaar. Check onze website voor het actuele aanbod (fysiomariastraat.nl)

Bel ons op 010-436 21 27 of meld je aan op ons WhatsApp nummer 06 28 433 541

Locatie: Fysiotherapieruimte Sint Mariastraat 75

Samen fit, in jouw tempo





Groene Pluim voor alle vogelvoerders!

Wat fijn dat er in de wijk tijdens de sneeuw- en vorstperiode ook aan de vogels wordt gedacht. Op verschillende plekken hangt voer, en dankzij vetballen in houders en pinda's krijgen de vogels precies wat ze nodig hadden om de winter goed door te komen. Een kleine moeite, met een groot effect!

Ook in de Wijk tuin wordt aan de vogels gedacht. De schoolkinderen uit de buurt steken daar samen de handen uit de mouwen. Met oude kerstbomen maken zij een vogelsnoepbosje: een feestmaal voor vogels én een leerzame, gezellige activiteit. Samen met Wilma van de Wijk tuin zorgen zij ervoor dat de vogels zich deze winter extra welkom voelen.

Tip voor thuis: **rijg pelpinda's aan een koord en hang ze op** het balkon, in een boom in de boomspiegel of in de tuin.

Doe mee met de jaarlijkse **Tuinvogeltelling** op 30 en 31 januari en 1 februari. Meedoen kan via Vogelbescherming Nederland: www.vogelbescherming.nl/tuinvogeltelling
Samen maken we de wijk vogelvriendelijk!



Groensprekuren op afspraak

Het Groensprekuren is voortaan op afspraak. Zo kunnen we, indien gewenst, ook direct bij je langskomen en meekijken met het groen. Droom jij van een geveltuintje vol bloemen en bijen? Heb je vragen over gemeenteprojecten, wil je subsidie aanvragen voor planten op straat, of wil je je tuin vergroenen maar weet je niet hoe je dat aan moet pakken? Bel of app Meike via 06 44 54 91 57, of kom langs bij de Aktiegroep en vraag naar Lieke.

Bij de Aktiegroep ben je altijd welkom met vragen over groen. In de Werkplaats Duurzaam is een fijne groenhoek, met een heleboel boeken over groen, boordevol inspiratie en informatie.

Agenda

- **Dinsdag 24 februari om 19:30 - 20:30 bij de Aktiegroep: Bodemleven in actie door de microscoop van Wim van Egmond:** Wat leeft er eigenlijk in de aarde onder de tegels of in het plantsoen? www.wimvanegmond.com
- **4 maart** lopen we weer de eerste **Buurttuintour** van dit jaar. Loop je mee? We verzamelen om **17:30 bij de Aktiegroep.**

Werkgroep Wij(k) Vergroenen, informatie bij Aktiegroep Het Oude Westen. Vraag naar Lieke, mail info@aktiegroepoudewesten.nl of bel 010 - 436 17 00.



Nieuws van de Werkplaats Duurzaam

Samen werken we aan een duurzame wijk 'van onderop'. Vanuit de Werkplaats Duurzaam organiseren we allerlei activiteiten. Wil je meedoen of heb je een idee? Dan horen we het graag! Laat een berichtje achter bij de balie van de Aktiegroep voor Els en Sander. Dan nemen zij contact met je op.

Samen warme gordijnen maken

Elke maandag van 13.00 – 17.00 uur maakt een alsmaar groeiende groep Oude Westenaren gordijnen voor buurtgenoten met een kleine beurs en een tochtig huis. Echt weer zo'n Oude Westenen-bewonersinitiatief: praktisch, effectief, sociaal, economisch en duurzaam. Dikke gordijnen isoleren namelijk beter dan dubbel glas. Bewoners kunnen tussen verschillende stoffen kiezen voor gordijnen in de huiskamer of keukens of de slaapkamers. Er komt een vrijwilliger bij je thuis opmeten en eventueel helpen met ophangen.

Heb je gordijnen over?

Tweedehands gordijnen zijn welkom als ze in zeer goede staat zijn: schoon, heel, netjes en dik. Wil je eens komen kijken of meedoen? Van harte welkom.
Meer informatie? Vraag dan naar Lieke Bolt bij de Aktiegroep Oude Westen.
Locatie: Werkplaats Duurzaam/ Aktiegroep het Oude Westen, Gaffelstraat 1

Samen werken met Textiel

Wil je leren hoe je kleding kunt herstellen? Wil je leren hoe je (een-voudig) iets nieuws kunt maken van oude stoffen? Kom dan naar de Werkplaats Textiel. Daar kun je op dinsdagochtend in februari en maart aan de slag met je eigen project. Textiel-deskundige Emma Hazenak verzorgt de begeleiding. Van haar leer je de kneepjes van het vak. Breng gerust ook je eigen kennis in én help elkaar. Er zijn naaimachines en werkmaterialen aanwezig.

Wanneer: van 10 tot 12 uur op **3 februari, 10 februari, 24 februari, 3 maart, 10 maart en 17 maart.**
Locatie: Werkplaats Duurzaam/ Aktiegroep het Oude Westen, Gaffelstraat 1



Repair Café zoekt handige mensen



Het Repair Café vindt een keer per maand plaats. Je kan er kapotte apparaten met elkaar (laten) repareren. Is je stofzuiger kapot, doet je lamp het niet meer of heeft je printer het begeven? Kom dan langs, samen lossen we het op! Het is gratis en voor iedereen. Goed voor het milieu en je portemonnee. Er is gereedschap en er zijn deskundige vrijwilligers. Ook kun je er vaak terecht voor vragen over textielreparatie. Het wordt steeds drukker bij het Repair Café. Daar zijn we blij mee. Dit betekent ook dat we hulp kunnen gebruiken: Ben je zelf handig en heb je een paar uurtjes per maand, leuk als je ons komt helpen!

Van 12 tot 14 uur op 21 februari, 21 maart, 18 april, 16 mei en 20 juni.

Locatie: Werkplaats Duurzaam/ Aktiegroep het Oude Westen, Gaffelstraat 1
Tip: in de wijk Middelland is elke zaterdag van 10.00 tot 12.00 uur een Repair Café in het Wijkpaleis, Claes de Vrieselaan 72.

Kledingmarkt bij het Ruilpunt van start

De kledingmarkt bij het Ruilpunt gaat weer van start. Op 9 februari start de voorjaars- en zomerkledingmarkt. Vanaf dat moment kun je jouw kleding brengen die je niet meer gebruikt. Ondertussen zoek je jouw nieuwe outfit bij elkaar. De kledingmarkt loopt tot en met juni. De kleding die dan overblijft doneren we aan de kledingbank.

Vraag een gratis energieadviesgesprek aan

Met de kou in het land loopt de energierekening weer op. Kun jij wel wat advies en hulp gebruiken voor een lagere energierekening? Meld je dan aan voor een energieadviesgesprek van de energiecoaches van de Aktiegroep Het Oude Westen. De energiecoaches hebben jarenlange ervaring in de wijk en kunnen ook jou helpen om je woning warmer en prettiger te maken.

Hoe werkt het?

Wil jij een energieadviesgesprek? Meld je dan bij de balie van Aktiegroep Het Oude Westen. Een energiecoach neemt contact met je op en maakt een afspraak om langs te komen. Tijdens het gesprek vragen zij naar je energierekening, bespreken jouw energiegedrag en wensen én kijken ze samen met jou rond in de woning. Op basis van dit gesprek krijg je een persoonlijk advies en helpt de energiecoach je om maatregelen te installeren.

Volledig gratis

Een energieadviesgesprek en de maatregelen en materialen zijn gratis voor iedereen. Wil je ook geld besparen op je energierekening? Meld je dan aan. Kom langs bij de balie van de Aktiegroep Het Oude Westen of stuur een e-mail naar balie@aktiegroepoudewesten.nl. Je kunt ook op dinsdagochtend of donderdagochtend langskomen bij het spreekuur van energiecoach Theo.

Locatie: Werkplaats Duurzaam/ Aktiegroep Het Oude Westen, Gaffelstraat 1-3

Zo komt jouw kleding altijd goed terecht.

Het Ruilpunt is van maandag tot en met vrijdag tussen 12.00 - 16.00 uur geopend. Je bent dan van harte welkom om jouw spullen en kleding te brengen en zelf rond te neuzen in de winkel.

Locatie: Ruilpunt, Gaffeldwaarsstraat 34b



Pareltje van de wijk

“Goedemiddag, ben u de contactpersoon van mevrouw Y.?”
Verbaasd luister ik naar de stem door de telefoon en vergeet te antwoorden.
“Dat vertelde de huisarts aan ons ziekenhuis.”
Ik ken mevrouw wel en ga akkoord haar contactpersoon te zijn, al weet ik niet precies wat dat betekent.

Contactpersoon

Mevrouw Y. is opgenomen in het ziekenhuis en ze hebben wat vragen. De volgende dag ga ik bij haar op bezoek en zie dat ze niet aanspreekbaar is. Ik denk aan haar zoon, die er wel is, maar niet kan zorgen. Integendeel... Het ziekenhuis heeft liever niet dat hij langskomt.
“Dat zal hij niet leuk vinden, kan hij wel met u praten?”

Ja, natuurlijk. Ik ken hem al jaren. Ik denk even na over hem en zijn moeder.
Wie is er nu voor hem? En wie gaat dan wél op bezoek bij zijn moeder? Ken ik haar netwerk nog wel? Wanneer heb ik haar eigenlijk voor het laatst gezien of gesproken? Ondertussen praat de verpleegkundige over ziektebeelden en medicatie, maar het gaat langs me heen. Ik krijg een telefoonnummer, ik kan altijd bellen en ze beloven me dat ze

mij op de hoogte houden. Langzaam loop ik naar het Oude Westen, alles lijkt te vertragen.
Wat betekenen de gezellige lichtjes in de decembermaand, de kerstmaaltijden, de toosten op het Nieuwe Jaar, de voornemens dat we er samen een goed jaar van gaan maken in de wijk? Er ligt een buurtbewoonster in het ziekenhuis en ik weet niet of iemand haar mist, of ik iemand moet bellen, wat er gebeurd is of waar haar zoon nu is.

Wanneer ik in het Oude Westen ben, zoek ik mensen die haar kennen. Wat ik vooral hoor is: “lang niet gezien”, “ik ken haar van vroeger”. En ze vertellen verhalen over ontmoetingen, botsingen en mooie ervaringen met haar. Mijn energie is terug. We kunnen haar niet beter maken. Maar als ze weer thuis is zullen er mensen zijn die haar niet alleen laten!

Katinka

Schaatsbaan Wijkpark Oude Westen

Het is de Aktiegroep, Wijkpastoraat, WMO-Radar en de ondernemersvereniging De Biz West Kruiskade gelukt om dit jaar een schaatsbaan te realiseren in het Wijkpark Oude Westen. 3 dagen lang, van half 2 tot 5 uur, konden kinderen en hun ouders schaatsen. Duidelijk was dat de meesten nog geen schaatservaring hadden. Het was een feest om naar te kijken. Ja, er zijn kinderen gevallen, maar ze stonden ook weer op zonder te jammeren.
Aan de kant van de baan stond een kraam-pje met warme chocolademelk met slag-

room; koffie en thee waren gratis. Voor de kinderen hoop ik dat het ooit nog eens lang gaat vriezen, zodat ze een ervaring op echt ijs meemaken.
Er waren ook diverse spelen waar gebruik van gemaakt werd. Er werd gesjoeld en ook het spel met de blokken was in trek. Dit was ook heel spannend om naar te kijken. Wat we niet verwacht hadden, was dat ook de Kerstman een bezoek aan het park kwam brengen, maar schaatsen deed hij niet. De sfeer was heel goed.
Volgend jaar weer?



Pameijer viert feest

En dat begon op 5 december met Sinterklaas die door de brandweer gebracht werd. De kinderen stonden al hoopvol te wachten en waren nieuwsgierig naar wat ze zouden krijgen. In kleine groepjes werden ze binnengelaten en mochten ze vier cadeautjes uitzoeken. Dat was heel moeilijk, want het theehuis van de Bajonettuin lag echt helemaal vol met de mooiste cadeautjes.
Het volgende feest, de vrijwilligersdag, werd op 8 december gevierd. Eigenlijk is dat op 7 december, maar dat is op een zondag en de mensen willen ook wel een dag vrij. De vrijwilligers werden in het zonnetje gezet met taart en een verrassingspakket. Het feesten was nog niet voorbij, want er was ook nog een kerstbrunch. Het was heel druk en er was veel te eten. Stoelen werden overal vandaan gehaald, maar er waren er nog steeds niet genoeg. Onder het eten was er prachtige muziek en daarna gingen de beentjes van de vloer. Bij het weggaan kregen de vrijwilligers veel complimentjes.



Wouter Valentijn in galerie/atelier Herenplaats



www.herenplaats.nl
tel: 088 - 271 65 05
Mail: atelier@herenplaats.nl
bezoekadres: Schietbaanstraat 1,
Open: maandag t/m vrijdag
van 13 tot 17 uur

Wouter maakt surrealistische, soms absurde werken, krachtig geschilderd en met een gevoelige lijnvoering. Je herkent Picasso en Monet als belangrijke inspiratiebronnen. Wouter heeft allerlei bijzondere ideeën. Een schilderij over Snickers, vrouwen in de ruimte, vrouwen die in een kop koffie rondzwemmen, apen, voeding, politiek... Ook maakt Wouter gebruik van collages. Hij knipt afbeeldingen uit tijdschriften, kopieert deze en plakt ze op papier. Daarna kleurt hij ze in met kleurpotlood, Molotov stiften of acrylverf.
Zijn werk is te zien in de expositie 'Buddies '26', samen met werken van Doreen van der Meer. 18 kunstenaars tonen hun werk in duo's. Externe kunstenaars hebben zich laten inspireren door kunstenaars van Galerie Atelier Herenplaats en reageren met eigen beeldtaal en interpretaties op hun werk.

De expositie loopt van 16 januari t/m 28 maart 2026 bij Galerie Atelier Herenplaats, Schietbaanstraat 1.



Toeslagen controleren
Misschien ontvang je Huurtoeslag, Zorgtoeslag, Kindgebonden budget, of Kinderopvangtoeslag. In het nieuwe jaar is het altijd belangrijk om te controleren of je Toeslagen nog steeds kloppen. Veranderingen in het inkomen of in de persoonlijke situatie kunnen invloed hebben op de hoogte van de Toeslagen. Veranderingen kun je doorgeven via MijnToeslagen.nl of via de Toeslagen app.

Huurtoeslag
Ook zijn er in 2026 grote veranderingen in de huurtoeslag. Bewoners met een hogere huur kunnen nu ook recht hebben op huurtoeslag, want er wordt vooral naar het inkomen gekeken. Dit

Check je Toeslagen!

kan betekenen dat jij nu wel recht hebt op huurtoeslag!

Heb je vragen over Toeslagen van de Belastingdienst?

Wil je graag hulp bij het aanvragen of veranderingen doorgeven?

Kom dan op dinsdag 10 februari tussen 10:00 tot 13:00 naar het Bewonersondersteuningspunt in de Nieuwe Gaffel, Gaffelstraat 61B.

Tijdens dit spreekuur is Elles van de Sociaal Raadslieden aanwezig om je te helpen bij al je vragen over Toeslagen van de Belastingdienst.



Ken je iemand die zich inzet voor een betere buurt en aandacht verdient en wil je daar over schrijven? Wat mis je nog in de buurtkrant en wil je dat daar over geschreven wordt? Meld je aan! We willen graag een krant maken voor iedereen in de buurt, meld je aan als je daaraan wil meewerken, dan staat er in de volgende krant een stukje van jou in. We zijn ook nog op zoek naar iemand die regelmatig een tekening voor de krant wil maken. Het moet wel gaan over het Oude Westen, over de mensen en hoe deze bijzondere buurt eruit ziet.

buurtkrantow1@gmail.com

Vrijdag 6 februari

13:30-15:30 uur
toneelleesclub010



Toneelleesclub West leest deze maand op verzoek van clublid Anne het toneelstuk Largo Desolato van de Praagse schrijver Václav Havel. Largo Desolato gaat over een schrijver die in de sfeer van de Koude Oorlog vastzit in een writer's block. De bewondering van zijn volgers en landgenoten geeft hem enorme druk bij het schrijven en tegelijkertijd voelt hij de hete adem van het regime in zijn nek. Hij durft zijn woning niet meer te verlaten, de stemmen in zijn hoofd worden luider en luider. Václav Havel schreef dit beklemmende stuk kort nadat hij werd vrijgelaten uit de gevangenis, vastgezet omwille van zijn politieke activiteiten. Later zou hij de eerste democratisch verkozen president van Tsjechië worden.

De host van Toneelleesclub West is deze maand Vera Bonder. Theatremaker Brecht Hermans is erbij als gastlezer. **Inloop 13:00, aanvang 13:30 uur. Deelname is gratis. Iedereen is welkom, goede en minder goede lezers, geen toneelervaring nodig. Aanmelden via brecht@toneelleesclub.nl**

Agenda Leeszaal Rotterdam West

Zondag 8 februari



16:00 uur - **Bouwputlezing door Olphaert den Otter**

Zo goed en zo kwaad
Met Olphaert den Otter volgen we een pad door zijn leven en kunstenaarschap. Dit pad is bewegwijzerd door een handvol filosofen. En passant wordt overwogen hoe een oordeel over goed en kwaad tot stand komt. De onderliggende vraag is: wat is moraliteit? De slotsom is weliswaar minder dan een antwoord, maar wel een voorstel tot nader onderzoek.

Olphaert den Otter is beeldend kunstenaar. Naast zijn kunstpraktijk als schilder zingt hij en houdt regelmatig lezingen. Hij stelt zich activistisch op in kwesties van milieu en klimaat.

Inloop 15:30 uur. De toegang is gratis.



Donderdag 12 februari



19:30 - **Stadslab Zeggenschap van bewoners, 2-4**

Ontsnappen aan aanbesteden. Hoe doe je dat?

Aanbesteden van zorg en welzijn zou bijdragen aan de precieze invulling en kwaliteit die gemeenten op dit terrein willen bereiken. In de praktijk richt het aanbesteden zich vooral op commerciële bedrijven en professionele spelers; en niet op het faciliteren en versterken van bewonersinitiatieven. Zij hebben daarin geen zeggenschap, terwijl zij wel veel kennis hebben en inzet tonen. Tijdens deze vierde avond van Stadslab Zeggenschap van bewoners stellen we de vraag of we kunnen ontsnappen aan aanbesteden. Zijn er andere mogelijkheden tot



financiering waarbij bewoners zeggenschap en opdrachtgeverschap hebben? Bieden "right to challenge", "right to cooperate", meerjarige wijkbudgetten of inbesteden meer zeggenschap?

We praten hierover met vertegenwoordigers van diverse bewonersinitiatieven en zelforganisaties, waaronder Zorgvrijstaat, Pluspunt en Stadstuin Rotterdamse Munt, Huize Middelland, stichting Tarwekracht, Wijkpastoraat Oude Westen en Warm Rotterdam. En natuurlijk ook met ambtenaren en sociale professionals die met het aanbesteden van doen hebben.

Ter inspiratie krijgen we een verhaal over Proeftuin Ruwaard in Oss, waar woningcorporatie, zorgorganisatie en bewoners samen het programma van zorg en welzijn in de wijk invullen en vormgeven.

Arie Lengkeek zal het gesprek weer leiden.

Stadslab Zeggenschap van bewoners wordt georganiseerd door Recht op de Stad, AIR Rotterdam en Lectoraat Ecosociaal Werk van InHolland Rotterdam.

Aanvang 19:30, inloop vanaf 19:00 uur



Donderdag 26 februari

20:00 uur - **SPARKSHOW**

Engelstalig improvisatietheater

Spark is back with its monthly Thursday-night fully improvised show! Join us at the Leeszaal West for two hours of unpredictable, on-the-spot stories, scenes & songs. Each month brings you a different flavour: this show has never been seen before...and will never be seen again.

Join us on Thursday 29/1, 19:45 - 22:00 at Leeszaal Rotterdam West. Entrance 5 to 14 Euro. Tickets will become available soon. Check www.sparkrotterdam.nl/watch.

19:30-21:30 uur: **Queer Poetry Night – open mic**

Queer Poetry Night open mic van Unwanted Words in de Leeszaal! Op deze avond viert en delen we onze verhalen met elkaar. Neem je woorden en vrienden mee en schuif aan voor deze speciale avond.

De avond zal (voornamelijk) in het Engels zijn. Inloop 19:00, aanvang 19:30 uur. De toegang is gratis.

S.v.p. opgeven voor open mic via linkr.ee/unwantedwordsproject

Zaterdag 21 februari



Kijk voor meer informatie en eventuele aanvullingen op leeszaalrotterdamwest.nl. Op de site kan je je ook aanmelden voor de digitale nieuwsbrief van de Leeszaal.

In de **Leeszaal** kun je boeken halen en brengen. Er staan zo'n 20.000 boeken in de zaal: romans in diverse talen, kunst- en geschiedenisboeken, reisverhalen en kookboeken en andere non-fictie, poëzie, woordenboeken en de populaire Rotterdam-collectie. De kasten worden dagelijks aangevuld met de voorraden uit ons magazijn. Je kunt in de Leeszaal koffie/thee bestellen en er zijn dagelijks drie verse kranten. Je kunt je eigen laptop meenemen en er is wifi. Je kunt er met mensen afspreken, werkbesprekingen houden, je huiswerk maken, je eerste roman schrijven, en... **Je vind de Leeszaal op het Rijnhoutplein 3, 3014 TZ in Rotterdam. Open van dinsdag t/m vrijdag van 10.00 tot 16.00 uur**

Podcastserie Radio Rimboe breidt uit!

Sinds december 2024 maken Babs Assink en Mieke van der Linden de wekelijkse podcastserie 'Radio Rimboe', vanuit de gelijknamige dierenwinkel aan de West- Kruiskade. In de vrolijke opener van de serie zeggen ze onder meer "Hier kom je de hele wereld tegen" en dat is ook zo gebleken. Als doorgewinterde radiomakers en liefhebbers van Rotterdam en met name het Oude Westen, hebben ze met de verhalen die ze oppikken hun grote liefde voor buurtjournalistiek flink aangewakkerd. De audio-activisten halen vrolijke maar ook tragische verhalen op en spelen een belangrijke rol in wat in de volksmond de 'Kruisplein Soap' wordt genoemd: het al dan niet afsluiten van een van de bijzonderste straten van Rotterdam.

Recht op Rust

Ondertussen werd het winter en wordt in de straten van Rotterdam steeds zichtbaarder dat een groeiende groep mensen zonder dak of thuis, noodgedwongen op straat moet zien te overleven. Het is een diverse groep



mensen die mede door vastgelopen systemen en de kille politieke opvattingen in de Rotterdamse politiek momenteel weinig perspectief heeft op verbetering of aanpak. In de Pauluskerk is er wél aandacht en zorg voor deze grote groep. Daarom werd door het podcastteam besloten ook de hele winter een wekelijkse update te maken met predikant Martijn van Leerdam en de bezoekers en vrijwilligers van de Pauluskerk. Babs en Mieke brachten tijdens de

'Recht op Rust'-manifestatie de nacht van 17 op 18 december op het Schouwburgplein door. In een geïmproviseerde podcaststudio die bestond uit een partytent, een veldbed en een aantal dekens. Het resultaat was, naast verschrikkelijke kou, een serie van 15 podcastopnames. Gesprekken met daklozen, vrijwilligers, een aantal politici en gewoon belangstellenden. Gesprekken over de voor- en nadelen van het zogenaamde sheltersuit, een diep

gesprek met de dakloze Michel die zich ontpopte als topassistent voor het podcastduo en natuurlijk de speech van dominee Martijn. Sandra van Steen, journalist en schrijver met een gouden penntje, sprak een aantal prachtcolumns in en bleef net als de makers gedurende de hele nacht op het plein.

Babs Assink: "We zijn als Radio Rimboe geëngageerd, betrokken en kritisch op de aanpak van dakloosheid. Onze missie is meer actie: open die winteropvang! We zullen wekelijks onder de aandacht blijven brengen welke impact het beleid van de

gemeente Rotterdam heeft. Die 15 nachtelijke afleveringen zijn zeer goed beluisterd. We haalden er de Rotterdamse media mee en kregen van alle kanten zeer veel positieve reacties."

Terugluisteren kan natuurlijk altijd via je favoriete podcastapp.

Aflevering 41 t/m 54 over Recht op Rust
Aflevering 56 en 57 over het Kerstdiner van de Pauluskerk
Aflevering 59, 61, 62 en 63 met meer nieuws vanuit de Pauluskerk.



uit de kunst

Waar is de maker?

Vrijheid en mensenrechten zijn geen vanzelfsprekendheden in de huidige tijd. Ook in Europa is dit niet meer verzekerd, als je kijkt naar de laatste geopolitieke ontwikkelingen. De grootmachten lijken zich niet meer te willen houden aan internationale verdragen en wetten. Het waarborgen van mensenrechten heeft meer urgentie, dan dat we willen toegeven. De vraag is wat we gaan doen in deze periode waarin onze vrijheid in het gedrang komt. Gaan we ons verschuilen voor de storm in de hoop dat de storm aan ons voorbij raast of gaan we deelnemen aan een oplossing? Één van

de instrumenten die we hebben om op de wereld te reflecteren is kunst.

Na de tweede wereldoorlog kwam er in Europa een beweging op gang, die niet langer geloofde in de maakbaarheid door de mens en het positivisme van de wetenschap. De verschrikkingen van de holocaust en de atoombommen toonden het falen van de westerse logica en de vooruitgangsgedachte. Kunstenaars zochten nieuwe vormen om uiting te geven aan de chaos door expressie te geven aan het persoonlijke, los van de orde. Volgens de filosoof Adorno zouden we niet eens

poëzie meer moeten schrijven na de gruweldaden van de Holocaust. We zitten inmiddels in de postmoderne tijd, waarin we nergens meer in lijken te geloven, zelfs niet mogen geloven. Iedereen heeft gelijk, dus heeft niemand gelijk.

Het heersende idee is dat kunst alleen esthetiek moet dienen. Dat kunst zich vooral niet moet bemoeien met politiek of ethiek. De vraag is wat het ons dan brengt. Als kunstenaar kan je je wijden aan kunst over schoonheid en de esthetische ervaring, los van maatschappelijke functies, maar er zijn echter ook makers die weigeren hun ogen te sluiten voor de realiteit van hun tijd en hun regio. Ze verbeelden met hun verhalen het leven dat zich voor hun ogen ontvouwt,

zonder te vluchten voor de gevolgen. Waarom ze dat doen? Misschien omdat ze zich niet boven, naast of onder de realiteit van hun personages willen verschuilen.

Sommige makers pakken hun pen, kwast of hun camera en duiken in personages, die zich een weg banen in chaos en complexe vraagstukken. Een van deze makers is Kazim Oz. Hij is een regisseur uit Turkije en heeft 12 films en documentaires op zijn naam. Hij brengt de problemen van het gebied in beeld met gevaar voor zijn vrijheid. Zijn films, te zien op Youtube, zijn onderhevig aan censuur en er lopen rechtspraken tegen hem. Waarom hij dat doet? Hij wil getuigenis afleggen van zijn tijd. Ik heb

drie van zijn films bekeken: The Life of a Snowflake (2022), Zer (2017), The Storm (2008). We kunnen zijn films bediscussieren zowel qua vorm als inhoud, we kunnen ermee eens of oneens zijn, maar het belangrijkste is dat iemand deze films heeft willen maken, ondanks alles.

Wellicht kunnen we met kunst niet de wereld redden, maar we kunnen deze wel aanschouwen, erop reflecteren en onze visie ontwikkelen. Wanneer we niet kritisch durven te kijken naar de politiek, de macht, de sociale verhoudingen en alles klakkeloos aannemen, gaan anderen voor ons denken en handelen. We verliezen dan onze burgerschap en medemenselijkheid.

Serpil Karisli